

**MEMBENTANGKAN RANG UNDANG-UNDANG BERNAMA SUATU AKTA
UNTUK MEMINDA AKTA MESIN CETAK DAN PENERBITAN 1984
DEWAN RAKYAT , 3 DISEMBER 1987**

Tuan Yang di-Pertua, Saya mohon mencadangkan iaitu Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk meminda Akta Mesin Cetak dan Penerbitan 1984 di baca bagi kali yang kedua.

Tuan Yang di-Pertua,

2. Rang Undang-undang yang dibentangkan untuk pertimbangan Dewan yang mulia ini bertujuan meminda dan mengemas-kinikan beberapa peruntukan di dalam Akta Mesin Cetak dan Penerbitan, 1984 supaya menjadi lebih berkesan untuk mencapai matlamat Akta tersebut iaitu bagi mengawal-selia penggunaan mesin cetak dan penerbitan demi menjaga ketenteraman awam dan kepentingan negara. Bagi maksud mengadakan kawalan dan seliaan ke atas mesin cetak dan penerbitan, Akta tersebut menetapkan tindakan-tindakan yang menjadi kesalahan dan memberi kuasa kepada Menteri untuk melulus, membatalkan atau menggantung sesuatu lesen atau permit atas alasan-alasan dan sebab-sebab tertentu.

3. Akta itu juga membolehkan pihak berkuasa mengambil tindakan tertentu bagi mengawal pencetakan, pengimportan, penjualan, pengedaran dan pemilikan hasil penerbitan yang tidak diinginkan. Peruntukan-peruntukan dalam Akta itu adalah bertujuan mencegah pemilikan mesin cetak dan penerbit akhbar dan majalah daripada melakukan perkara-perkara yang boleh menjejaskan ketenteraman awam dan kepentingan dan keselamatan negara.

Tuan Yang di-Pertua,

4. Pada amnya peruntukan dalam Akta itu telah dapat mencapai tujuannya. Walau bagaimanapun dari pengalaman pihak yang melaksanakan Akta ini dan perkembangan semasa maka Kerajaan berpendapat adalah perlu supaya beberapa seksyen dalam Akta itu dipinda seperti yang terkandung di dalam rang undang-undang di hadapan kita.

Tuan Yang di-Pertua,

5. Izinkan saya menyentuh fasal-fasal dalam Rang Undang-undang ini satu persatu. Fasal 2 _____

6. Fasal 2 dalam Rang Undang-undang ini bertujuan meminda Seksyen 3 dengan menggugurkan perkataan "atau diperbaharui" dalam subseksyen (5) Seksyen itu. Tujuan pindaan ini adalah untuk mengatasi kekeliruan yang timbul sekarang dengan penggunaan rangkai kata "atau diperbaharui". Pindaan ini menghapuskan konsep pembaharuan lesen dan dengan pindaan ini maka ianya menjelaskan bahawa tempoh sah laku sesuatu permit ialah tempoh yang dinyatakan dalam permit itu. Seseorang pemegang permit hendaklah memohon permit baharu apabila tamat tempoh sah laku permitnya.

Fasal 3 _____

7. Fasal 3 menggantikan subseksyen (1) kepada Seksyen 7, dengan satu subseksyen baru. Tujuan pindaan ini adalah untuk menambah satu lagi sebab yang boleh digunakan oleh Menteri untuk melarang pencetakan, penjualan, pengimportan, pengedaran atau pemilikan sesebuah penerbitan. Di bawah peruntukan sekarang Menteri boleh berbuat demikian jika beliau berpuashati bahawa kandungan sesuatu penerbitan memudaratkan ketenteraman awam, moral, keselamatan, kepentingan awam atau negara atau yang berlawanan dengan undang-undang. Dengan pindaan baru ini Menteri boleh melarang sesuatu penerbitan jika penerbitan itu mengandungi perkara-perkara yang mungkin menggemparkan fikiran orang ramai.

8. Subseksyen (1) yang baru ini juga memberi kuasa kepada Menteri untuk melarang hasil-hasil penerbitan masa hadapan penerbit yang berkenaan.

Fasal 4 _____

9. Fasal 4 mewujudkan tiga seksyen baru iaitu Seksyen 8A, 8B dan 8C.

10. Seksyen 8A menjadikan perbuatan menyiarkan berita yang tidak benar dengan niat jahat sebagai satu kesalahan di bawah Akta ini. Di bawah peruntukan baru ini seseorang pencetak, penerbit dan pengarang penerbitan yang berkenaan serta penulis laporan atau makalah berkenaan boleh didakwa dan jika disabit boleh dijatuhkan hukuman penjara tidak melebihi 3 tahun atau denda tidak melebihi 20,000 ringgit atau kedua-duanya sekali.

11. Di masa-masa ke belakang ini terdapat banyak laporan-laporan yang tidak benar tersiar dalam akhbar-akhbar dan majalah-majalah baik yang diterbitkan dalam negeri mahupun dari luar negeri. Nampaknya pihak akhbar dan majalah yang terlibat tidak menghiraukan kesan siaran berita yang tidak benar ke atas pihak atau golongan yang menjadi mangsa tindakan mereka atau kesan buruk ke atas keselamatan dan ekonomi negara. Peruntukan baharu ini adalah bertujuan menggalakkan pihak akhbar bersikap lebih bertanggungjawab.

Tuan Yang di-Pertua,

12. Saya ingin menarik perhatian Ahli-Ahli Yang Berhormat bahawa pendakwaan bagi kesalahan di bawah Seksyen 8A ini hanya boleh dibuat dengan kelulusan Pendakwaraya.

13. Dua peruntukan baru iaitu 8B dan 8C yang diwujudkan memberi kuasa kepada Mahkamah untuk menahan dan menggantung mana-mana penerbitan dalam keadaan-keadaan tertentu. Di bawah Seksyen 8B, Mahkamah atas permohonan Pendakwaraya boleh memerintahkan pengharaman sesuatu penerbitan selama tempoh tidak melebihi enam bulan jika orang-orang yang terlibat dengan penerbitan itu telah disabitkan atas apa-apa kesalahan berkenaan dengan apa-apa jua yang disiarkan dalam penerbitan itu. Seksyen 8C pula memberi kuasa kepada Mahkamah atas permohonan Pendakwaraya menggantung sesuatu penerbitan sementara menanti keputusan muktamad

sesuatu rayuan terhadap kes kesalahan berkenaan dengan apa-apa jua yang disiarkan dalam penerbitan yang berkenaan.

Fasal 5 _____

14. Fasal 5 menggantikan subseksyen (1) kepada Seksyen 9 dengan satu subseksyen yang baru. Di bawah subseksyen (1) baharu ini kuasa menolak pengimportan atau menahan penghantar-serahan atau mengembalikan kepada pengirim mana-mana penerbitan yang tidak diingini atas sebab-sebab yang ternyata dalam subseksyen tersebut adalah diberi kepada Menteri. Di bawah peruntukan lama kuasa itu diberi kepada pegawai kanan berkuasa. Tujuan pindaan ini adalah untuk meletakkan kuasa untuk menahan kemasukan sesuatu penerbitan di tangan Menteri.

15. Walau bagaimanapun bagi membolehkan penerbitan-penerbitan yang tidak diingini ditahan untuk dikaji dan dikemukakan bagi keputusan Menteri, satu Seksyen 9A baru telah diwujudkan mengikut Fasal 6. Seksyen baru 9A ini memberi kuasa kepada seseorang pegawai kanan berkuasa untuk menahan penghantar serahan sesuatu hasil penerbitan yang tidak diingini sementara menunggu keputusan Menteri.

Fasal 9 _____

16. Fasal 9 mewujudkan dua seksyen baru iaitu Seksyen 13A dan 13B mengenai keputusan Menteri. Seksyen 13A memperuntukkan bahawa keputusan Menteri menolak permohonan, membatalkan atau menggantung sesuatu lesen atau permit adalah muktamad dan tidak boleh disoal dalam mana-mana Mahkamah. Seksyen 13B menjelaskan bahawa peluang untuk didengar tidak akan diberi kepada sesiapa pun berkenaan dengan permohonannya mendapatkan lesen atau permit atau berhubung dengan pembatalan atau penggantungan lesen atau permit yang dikeluarkan kepadanya di bawah Akta ini. Dengan wujudnya Seksyen 13B ini maka peruntukan memberi peluang untuk didengar di dalam Seksyen 13 perlu digugurkan. Pindaan sewajarnya dibuat kepada Seksyen 13 melalui Fasal 8.

17. Kuasa muktamad ini diberi kepada Menteri kerana kerap kali maklumat yang diberi kepadanya jika didedahkan kepada orang ramai akan menyebabkan kesan buruk kepada keselamatan dan kepentingan negara. Jika kes-kes seperti ini dibicarakan secara terbuka tidak dapat tidak Mahkamah akan menjadi gelanggang politik. Jika Menteri menyalah-gunakan kuasa yang diberikan kepadanya, rakyat akan menentukan tindakan terhadapnya melalui saluran demokrasi yang diamalkan dalam negara kita ini.

Tuan Yang di-Pertua,

18. Pindaan-pindaan yang dibuat ini adalah kerana pentingnya kuasa-kuasa Kerajaan dijelaskan dalam undang-undang bertulis. Pindaan ini menjadi lebih perlu kerana kecenderungan setengah-setengah pihak menggunakan undang-undang yang tidak bertulis untuk menghalang fungsi Kerajaan. Adalah sukar bagi Kerajaan untuk menerima undang-undang yang tidak bertulis oleh kerana

Kerajaan tidak mungkin tahu apa yang boleh dibuat oleh Kerajaan dan apa yang tidak boleh. Dalam keadaan kabur atau tidak jelas ini pemerintahan menjadi kelam-kabut. Sesiapa sahaja boleh mencabar Kerajaan dan menghalang tindakan yang dianggap sah oleh Kerajaan.

Tuan Yang Di Pertua,

19. Hormat-menghormati antara pihak-pihak dalam masyarakat adalah asas kestabilan negara kita. Jika kita tidak menghormati orang lain, sudah tentu orang lain tidak akan menghormati kita. Tidak ada sesiapa dalam masyarakat kita yang lebih utama daripada yang lain. Ahli-ahli politik dan Kerajaan tidak lebih utama daripada orang awam. Jika mereka tidak menghormati pihak lain mereka juga tidak akan dihormati. Demikian juga dengan pihak-pihak lain dalam masyarakat.

Tuan Yang di-Pertua,

20. Kerajaan memerintah dan mengambil tindakan melalui peruntukan undang-undang yang bertulis. Ini menjamin Kerajaan tidak bertindak sesuka hati dan di luar batasan. Undang-undang bertulis jelas menyatakan apa yang boleh dibuat dan apa yang tidak boleh dibuat. Dengan perkataan lain Kerajaan, seperti juga rakyat, tertakluk kepada undang-undang.

21. Mungkin undang-undang yang digubal dan diluluskan oleh Parlimen tidak begitu tepat. Tetapi ini tidak mudah berlaku dalam sistem demokrasi seperti di Malaysia kerana kelulusan sesuatu undang-undang perlu melalui suatu proses yang telah ditentukan mengikut undang-undang tertinggi kita, iaitu Perlembagaan Negara.

22. Sesuatu deraf undang-undang disemak dengan teliti oleh penggubal-penggubal undang-undang di Jabatan Peguam Negara. Mereka ini mengambil kira bukan sahaja prinsip-prinsip yang diterima umum untuk undang-undang tetapi berpandukan juga kepada tradisi dan undang-undang lama kita. Undang-undang yang digubal tertakluk kepada undang-undang asas kita -- iaitu Perlembagaan. Deraf yang dibuat dikaji juga oleh Kementerian atau agensi-agensi Kerajaan yang lain yang terlibat dan akan tertakluk kepada undang-undang itu.

23. Selepas itu deraf undang-undang dibentangkan kepada Jemaah Menteri. Jemaah Menteri dianggotai juga oleh beberapa orang yang mempunyai latarbelakang undang-undang dan orang-orang yang berpengalaman dalam pentadbiran. Mereka juga telah dipilih oleh rakyat dan dapat melihat sesuatu dari sudut rakyat. Kerap kali berlaku hukuman yang berat diringkankan kerana mengambil-kira perasaan dan pandangan rakyat.

24. Melainkan undang-undang yang tidak kontroversial, biasanya deraf undang-undang dipinda oleh Kabinet dan dihantar balik kepada Jabatan Peguam Negara untuk dipinda supaya lebih sesuai dengan keperluan rakyat dan negara.

25. Selepas diluluskan oleh Jemaah Menteri rang undang-undang itu dikemukakan dalam Dewan Rakyat untuk disemak dan dibahas. Di Dewan

Rakyat pihak parti-parti pembangkang berpeluang membuat kritikan dan memberi pandangan-pandangan mereka bersama dengan penyokong-penyokong Kerajaan. Bukanlah satu perkara yang mustahil bagi pihak Kerajaan menerima pandangan-pandangan ahli-ahli Dewan Rakyat, sama ada dari parti pembangkang atau parti Kerajaan dan membuat pindaan mengikut pandangan-pandangan itu. Bahkan ada kalanya yang pihak Kerajaan menarik balik rang undang-undang yang dicadangkan.

26. Sesudah Dewan Rakyat meluluskan undang-undang atau pindaan yang dikemukakan oleh Kerajaan, ia dibentang pula dalam Dewan Negara. Dewan Negara boleh memberi pandangan menyokong atau mengkritik, menghantar balik ke Dewan Rakyat, atau melewati-lewatkan rang undang-undang yang dipertimbangkan olehnya. Biasa berlaku di mana Dewan Negara membuat kritikan yang tajam terhadap undang-undang yang disyorkan oleh Kerajaan.

27. Apabila akhirnya diluluskan oleh Dewan Negara, rang undang-undang tersebut dipersembahkan kepada Kebawah Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang DiPertuan Agong untuk tandatangan Baginda. Di sini sekali lagi Duli Yang Maha Mulia boleh menolak dan tidak menandatangani rang undang-undang berkenaan dan menghantarkannya balik ke Dewan Rakyat di mana Dewan Rakyat perlu menimbang semula rang undang-undang itu dengan mengambilkira sebab-musabab Duli Yang Maha Mulia enggan menandatangani undang-undang berkenaan.

28. Jika Dewan Rakyat berpegang terus kepada rang undang-undang asal atau membuat pindaan, dan sesudah diluluskan oleh Dewan Negara, ia perlu dipersembahkan semula kepada Kebawah Duli Yang Maha Mulia untuk ditandatangani. Jika tandatangan Duli Yang Maha Mulia diberi barulah rang undang-undang berkenaan menjadi undang-undang. Jika Duli Yang Maha Mulia enggan menandatangani rang undang-undang yang telah disemak semula itu, jangkamasa 30 hari mestilah genap sebelum ia boleh menjadi undang-undang tanpa tandatangan Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang DiPertuan Agong. Tuan Yang di-Pertua,

29. Demikianlah proses membuat undang-undang di negara kita yang demokratik ini. Prosesnya tidak mudah. Undang-undang tidak boleh dibuat dengan sewenang-wenangnya, dengan sesuka hati satu atau dua orang, atau dengan sesuka hati wakil-wakil rakyat yang dipilih. Tidak mudah bagi Kerajaan membuat undang-undang. Tapisan demi tapisan, kajian demi kajian terpaksa dilakukan sebelum sesuatu rang undang-undang diterima sebagai undang-undang negara yang sah. Kerap kali rang undang-undang atau pindaan mengambil beberapa bulan atau tahun sebelum diluluskan.

30. Jika undang-undang yang digubal dan disahkan dengan begitu payah diketepikan dengan begitu sahaja, apakah gunanya kita membuat undang-undang? Apa gunanya kita bersusah-payah memilih 'legislators' iaitu pembuat undang-undang? Apa gunanya kita mengadakan Dewan Rakyat dan Dewan Negara? Apa gunanya kita bermesyuarat, berbincang, bertukar fikiran seperti yang ditegaskan dalam doa Dewan-Dewan ini?

Tuan Yang di-Pertua,

31. Tetapi ada pihak yang berkata bahawa tujuan sesuatu undang-undang dibuat oleh Dewan Rakyat tidak ada kena-mengena dengan penguatkuasaan undang-undang. Pihak yang mentafsir undang-undang tidak perlu sama sekali menimbangkan sebab-sebabnya undang-undang digubal. Kata pakar undang-undang ini, yang perlu ialah pentafsir undang-undang mentafsirkan perkataan-perkataan yang terdapat dalam undang-undang. Perkataan itu adalah lebih penting daripada niat, walaupun jelas ada tujuan-tujuan tertentu yang mendorong pembentukan undang-undang itu.

Tuan Yang di-Pertua,

32. Malangnya apabila perkataan yang digunakan begitu jelas sehingga tidak mungkin disalah-tafsir, pentafsir menggantikan undang-undang ini dengan undang-undang tidak bertulis yang begitu umum sehingga boleh ditafsirkan mengikut sesuka hati pentafsir dalam kes-kes tertentu. Kadang-kadang tafsiran yang bertentangan digunakan dalam satu kes, berbanding dengan satu kes yang lain. Maka dengan itu pihak Kerajaan tidak akan mengetahui sama ada Kerajaan bertindak mengikut undang-undang atau tidak. Apa sahaja keputusan Kerajaan boleh dicabar oleh sesiapa sahaja dan ditolak dengan sewenang-wenangnya.

33. Undang-undang tidak bertulis yang dimaksudkan ialah English Common Law, natural justice, judicial review dan sebagainya.

34. Apakah dianya English Common Law? Mengikut Professor R.H. Hickling, seorang pensyarah undang-undang yang mahir dengan undang-undang di Malaysia, English Common Law berasal dari adat resam dan falsafah orang British. Ia tidak sama dengan asas undang-undang di negara-negara Eropah yang lain di mana Civil Law digunakan. Sudah tentu ia tidak secocok dengan hukum-hukum adat orang-orang Melayu atau lain-lain kaum di Malaysia.

35. Dalam konsep British, yang berasaskan kepada pertandingan sukan yang digemari oleh mereka, dalam setiap masalah ada dua pihak; iaitu pihak yang mendakwa dan pihak yang didakwa. Untuk menyelesaikan pertikaian antara mereka ini diperlukan seorang pengadil dan keputusan pengadil adalah muktamad dan tidak boleh disoal atau dicabar.

36. Sekali dipandang cara ini amat sesuai untuk menyelesaikan sebarang pertikaian. Tetapi apa akan terjadi jika pengadil tersalah atau jelas ia berat sebelah? Dalam sukan, rayuan boleh dibuat kepada badan lain seperti board yang dianggotai bukan semata-mata oleh pengadil-pengadil tetapi juga oleh beberapa pihak lain. Kemungkinan berat sebelah berlaku dikurangkan dengan cara ini.

Tuan Yang di-Pertua,

37. Yang menjadi masalah ialah dalam undang-undang yang tidak bertulis orang yang didakwa tidak mungkin tahu apa yang ada dalam pemikiran pengadil. Jika pengadil membuat rujukan kepada kes-kes terdahulu di Britain atau lain-lain

negara, yang didakwa tidak mungkin tahu yang mana satu kes yang akan menjadi punca rujukan. Asas-asas kes-kes yang terdahulu tidak selalunya sama. Dengan demikian maka pihak yang perlu bertindak, terutama Kerajaan dalam menjalankan tugas-tugasnya, tidak mungkin tahu apakah asas yang akan mempengaruhi pihak pengadil. Mungkin Kerajaan British tahu tetapi Kerajaan seperti di Malaysia tidak tahu akan selok-belok Undang-undang Adat British atau English Common Law ini. Amat sukar bagi sesuatu Kerajaan menjalankan tugasnya jika ia tidak tahu di bawah undang-undang apa yang ia bertindak -- tidak tahu ia bersalah atau tidak. Semuanya bergantung kepada pengadil berkenaan -- lain pengadil mungkin lain pula tafsiran yang dibuat bagi undang-undang yang tidak bertulis ini.

38. Professor Hickling dalam bukunya "Malaysian Law" telah berkata bahawa mendewa-dewakan English Common Law ini akan menjadikan kita gila. Seperti kata beliau, dengan izin, Tuan Yang di-Pertua, ".....but whatever system is to be adopted should grow out of and be in harmony with the nature of the people it is designed to serve, for otherwise it will work to injustice. For too long the virtues of the common law have been praised, especially by those English and American lawyers who see in ' Our Lady the Common Law' a figure of romance so powerful, as to convert the common law its elf almost into a religion. That way, madness lies".

39. Demikian juga dengan undang-undang lain yang tidak bertulis, ' Natural Justice' atau ' Keadilan Asasi' boleh ditafsir dengan bermacam-macam tafsiran mengikut budibicara pengadil yang terlibat. Di zaman dahulu di Britain seorang yang mencuri kambing boleh dihukum gantung. Sekarang pembunuh pun tidak boleh dihukum mati. Jika hendak difikir secara logik yang natural, yang betul-betul ' natural justice' ialah ' an eye for an eye, a tooth for a tooth' .

40. Kita tahu pada satu masa dahulu hubungan seks sejenis dianggap salah di Britain. Tetapi sekarang sodomy tidak salah jika kedua-dua pihak bersetuju. Mungkin ini dianggap ' natural' sekarang. Mungkin juga dengan ' Common Law Wife' yang telah menghasilkan kesedudukan di Britain sebagai perkara natural yang diterima oleh masyarakat. Tetapi pemikiran yang sebegini tidak dianggap natural di Malaysia. Dengan itu kita sepatutnya tidak menggunakan konsep natural justice British ini. Ianya tidak natural bagi kita. Lebih baik kita pegang kepada undang-undang bertulis kita.

41. Judicial review pula memberi kuasa yang tidak terhad kepada pentafsir undang-undang sehingga mereka boleh meniadakan pelaksanaan atau penguatkuasaan apa sahaja undang-undang. Tiada sesiapa yang boleh meneka apakah hasil review oleh seorang pengadil kerana ia bergantung kepada budibicara orang berkenaan. Dengan diputuskan bahawa siapa sahaja boleh mendakwa Kerajaan, maka Kerajaan tidak lagi boleh memutuskan apa-apa dengan tepat. Setiap keputusan boleh dicabar dan mungkin ditolak. Dengan ini Kerajaan tidak lagi menjadi executive. Pihak lain sudah mengambil alih tugas ini.

Tuan Yang di-Pertua,

42. Undang-undang ini dipinda kerana Kerajaan yang mewakili rakyat berpendapat amatlah bahaya jika pentadbiran negara ditafsirkan mengikut budibicara dua tiga orang sahaja. Walau bagaimana bijak sekalipun orang-orang ini, sebagai manusia biasa mereka mempunyai perasaan yang boleh mempengaruhi fikiran dan pendirian mereka. Bukanlah satu perkara yang mustahil bahawa tafsiran dibuat bukan secara terkecuali tetapi kerana nilai dan kepercayaan tertentu yang ada pada dan mempengaruhi pihak pentafsir tersebut.

43. Di dalam bukunya ' The Politics of the Judiciary' seorang penulis British yang bernama J.A.G. Griffith dari London School of Economics and Political Science telah berkata, dengan izin, "Every practising barrister knows before which judges he would prefer not to appear in a political case because he believes ..... that certain judges are much more likely than others to be biased against certain groups .....". Ini jelas membuktikan bahawa bukan pertimbangan yang wajar yang menentukan keputusan pengadilan tertentu tetapi sifat yang ada pada mereka. Jika undang-undang digubal dan ditafsir oleh pentafsir undang-undang, kemungkinan pertimbangan yang mirip kepada pendirian pentafsir berkenaan akan bertambah. Apabila undang-undang yang tidak bertulis digunakan maka sebenarnya pengadilan membentuk undang-undangnya sendiri dan ia tentulah akan bias kepada undang-undangnya.

Tuan Yang di-Pertua,

44. Dalam demokrasi, kita membahagikan tugas kepada tiga pihak, iaitu pihak penggubal undang-undang atau legislators, pihak pelaksana undang-undang dan dasar atau executive, dan pihak pengadilan atau judiciary. Sepatutnya pihak-pihak ini melakukan ' checks and balance' supaya tiada sesiapa pun dapat melampaui batasannya. Jika penggubal undang-undang juga menjadi pelaksana dan pengadilan maka ' checks and balance' dalam demokrasi tidak akan dapat diamalkan. Perkara ini sudah pun berlaku di Malaysia. Oleh itu Kerajaan berhajat untuk ' codify' , iaitu menentukan melalui undang-undang khusus berkenaan dengan kuasa dan tugas masing-masing bagi ketiga-tiga pihak ini supaya dapat mereka melakukan tugas ' checks and balance' dengan sempurna.

45. Sementara itu Kerajaan berhajat untuk membuat undang-undang yang tidak boleh disalah-tafsir oleh sesiapa. Inilah pindaan yang dibuat sekarang terhadap Akta Mesin Cetak dan Penerbitan 1984. Dengan pindaan ini pengeluar dan pengimport bahan cetak akan tahu dengan jelas apa yang baik bagi negara kita dan mereka dapat mengawal diri mereka. Kebebasan akhbar bukanlah absolute. Di mana-mana juga akhbar dicontrol bukan sahaja oleh Kerajaan tetapi juga oleh pengarang dan kakitangan lain dalam akhbar berkenaan, oleh pengiklan dan juga oleh pemilik akhbar. Setiap pihak mempunyai pendirian dan kepentingan tertentu. Kebebasan akhbar adalah kebebasan bagi golongan ini sahaja. Jika ada di antara golongan ini yang tidak bertanggungjawab atau ingin mengembangkan sesuatu pandangan yang tidak sihat, masyarakat akan menjadi mangsa. Kerajaan bertanggungjawab mengawasi supaya perkara-perkara yang tidak sihat tidak dikembangkan terutama dalam negara majmuk

kita ini. Undang-undang seperti ini bukan hanya terdapat di Malaysia sahaja tetapi juga di negara-negara lain. Ia juga terdapat di negara di mana beberapa majalah antarabangsa diterbitkan.

46. Hakikat yang perlu kita beri perhatian yang serius ialah kestabilan dan pembangunan negara kita yang berbilang kaum ini. Jika untuk kepentingan ini kita perlu mengawal sedikit kebebasan satu golongan yang mengancam kestabilan kita, kita perlulah melakukan pengawalan ini.

47. Inilah sahaja yang mendorong Kerajaan membuat beberapa pindaan kepada Akta Mesin Cetak dan Penerbitan 1984 yang telah saya jelaskan.

Tuan Yang di-Pertua,

48. Saya mohon mencadangkan.